

Heden, de

tweeduizendzeventien

ten verzoeken van:

1. De besloten vennootschap **Recreatiepark Fort Oranje B.V.**, gevestigd te (4891 SJ) Rijsbergen aan de Bredaseweg nr. 33,
2. De heer **Cornelius Johannes Maria ENGEL**, wonende te (B) 2310 Rijkevorsel aan de Gammel 30

te dezer zake woonplaats kiezende te XXXXXX ten kantore van de advocaat XXXX die door mijn verzoeker tot advocaat wordt gesteld en als zodanig voor hem in rechte zal optreden, zomede woonplaats kiezende ter griffie van de rechtbank 's-Gravenhage aan de Prins Clauslaan 60;

heb ik krachtens (mondelinge) last van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage,

GEDAGVAARD IN KORT GEDING:

DE OPENBARE RECHTSPERSOON DE STAAT DER NEDERLANDEN, in het bijzonder het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, waarvan de zetel is gevestigd te 's-Gravenhage, ex artikel 48 Rv. mijn exploit doende aan het parket van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden gevestigd te (2514 CV) aan de Kazernestraat nr. 52 en afschrift dezes latende aan:

OM:

op, XXX april 2017 tweeduizendzeventien, des middags te XXX uur, in persoon of vertegenwoordigd door een advocaat te verschijnen in kort geding van de Edelachtbare Heer/Vrouwe Voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittingsplaats 's-Gravenhage die zal worden gehouden in het Paleis van Justitie gevestigd aan de Prins Clauslaan 60 te 's-Gravenhage;

MET AANZEGGING DAT:

a. indien de Staat verzuimt te verschijnen in persoon of een advocaat te stellen of het hierna te noemen griffierecht niet tijdig voldoet en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechter verstek tegen gedaagde zal verlenen en de hierna omschreven vordering zal toewijzen, tenzij deze hem onrechtmatig of ongegrond voorkomt;

b. bij verschijning in het geding van gedaagde een griffierecht zal worden geheven, te voldoen binnen vier weken te rekenen vanaf het tijdstip van verschijning;

c. de hoogte van de griffierechten is vermeld in de meest recente bijlage behorend bij de Wet griffierechten burgerlijke zaken, die onder meer is te vinden op de website:

www.kbvg.nl/griffierechtentabel d. van een persoon die onvermogen is, een bij of krachtens de wet vastgesteld griffierecht voor onvermogenen wordt geheven, indien hij op het tijdstip waarop het griffierecht wordt geheven heeft overgelegd: 1e een afschrift van het besluit tot toevoeging, bedoeld in artikel 29 van de Wet op de rechtsbijstand, of indien dit niet mogelijk is ten gevolge van omstandigheden die redelijkerwijs niet aan hem zijn toe te rekenen, een afschrift van de aanvraag, bedoeld in artikel 24, tweede lid, van de Wet op de rechtsbijstand, dan wel 2e een verklaring van het bestuur van de raad voor rechtsbijstand, bedoeld in artikel 7, derde lid, onderdeel e, van de Wet op de rechtsbijstand waaruit blijkt dat zijn inkomen niet meer bedraagt dan de inkomens bedoeld in de algemene maatregel van bestuur krachtens artikel 35, tweede lid, van die wet;

TENEINDE:

alsdan en aldaar namens verzoekster als eiseres te horen eis doen en concluderen als volgt:

FEITEN

Inleiding

1. Eisers vorderen in dit kort geding rectificatie van uitlatingen van minister Lodewijk Asscher die gedaan zijn tijdens een bezoek aan Zundert en het door eisers geëxploiteerde recreatieterrein Fort Oranje. Deze uitlatingen zijn gedaan in samenhang met de bijna tien jaar durende RIEC-aanpak, waarbij eisers zonder enige feitelijke onderbouwing of toelichting beschouwd worden als "criminelen". Hierna zal eerst de aanleiding van dit kort geding besproken worden, gevolgd door een uitleg van het RIEC-beleid en wat dit betekent voor eisers. Daarna zal de onrechtmatigheid van de uitlatingen van de minister nader toegelicht worden gevolgd door de formulering van de eis.

Aanleiding van dit kort geding

2. Op woensdag 22 februari 2017 is de eerste aflevering van "Fort Oranje: Camping of Krottenwijk" op de televisiezender SBS6 uitgezonden. Deze serie volgt een aantal bewoners van Fort Oranje in hun dagelijkse beslommeringen om te overleven in de marge van de samenleving. De makers van de serie beogen hiermee aandacht te vragen voor het falende sociale beleid van de afgelopen jaren. De serie die laat zien dat in Nederland mensen noodgedwongen onder weinig ideale omstandigheden leven is aanleiding voor geschokte reacties. De dag na de eerste uitzending heeft de minister van sociale zaken en werkgelegenheid Lodewijk Asscher een bezoek gebracht aan Zundert om over de problemen van Fort Oranje te spreken met de burgemeester van Zundert Leny Poppe-de Loof en de Bredase burgemeester Paul Depla. Na afloop van het gesprek heeft de minister de aanwezige pers medegedeeld "*zelf poolshoogte te gaan nemen op Fort Oranje*". Op de vraag van verslaggever Peter Ullenbroeck van BN de Stem of hij daar toestemming voor heeft, is door hem geantwoord dat hij "*gewoon gaat kijken*". Vervolgens heeft hij zich begeven naar Fort Oranje.

Productie 1: artikel website BNdeStem.nl "Minister Lodewijk Asscher in Zundert om te praten over Fort Oranje"

3. Fort Oranje is een met afrasteringen afgesloten terrein met een toegangscontrole middels slagbomen. De toegangscontrole vindt plaats middels gepersonaliseerde chipkaarten. Noch door de minister, noch door zijn begeleiders is toestemming gevraagd om het terrein te

betreden. Fort Oranje heeft de aanwezigheid van de minister op het terrein moeten vernemen door een telefonische mededeling van Peter Ullenbroeck.

4. Tijdens het oponthoud in Zundert en op Fort Oranje heeft de minister aan de aanwezige media de volgende uitspraken gedaan:

“Criminelen mogen hier niet de baas zijn. De camping moet dicht, en ik ga me inzetten om wetgeving te ontwikkelen om dit voor de burgemeester van Zundert snel mogelijk te maken”.

“Ik vind het ergste dat er misbruik wordt gemaakt van mensen die niet voor zichzelf kunnen opkomen”.

“De eigenaar zit niet echt te wachten op transparantie wat hier gebeurt.”

“De sfeer is niet erg gezellig, want het deugt niet wat hier gebeurt”.

“Daar ga ik niet op speculeren omdat ik de tegenstanders niet wijzer wil maken”.

“Als je ziet wat er gebeurt, als je ziet dat mensen profiteren van kwetsbare mensen. Maar ook dat men onder de radar kan functioneren, terwijl het juist zo cruciaal is dat we met vereende krachten duidelijk maken dat de onderwereld hier geen plek heeft, geen toekomst heeft, dat misdaad niet mag lonen, dan zullen we dus ook bereid moeten zijn, misschien duurt het langer, misschien kan het sneller, om de gemeente hier te steunen om de boel te kunnen sluiten. “

“Er is sprake van maffia-achtige toestanden”

5. Deze uitlatingen zijn verspreid in talrijke landelijke en lokale media, zowel geschreven pers als radio en televisie. Eisers overleggen een aantal voorbeelden van deze publicaties.

Productie 2: mediaberichten

6. De gebruikte vocabulaire doet veronderstellen dat de minister geïnstrueerd is over de RIEC-aanpak. Aangezien Fort Oranje en haar eigenaren al ruim tien jaar door de burgemeester van Zundert en andere bestuursorganen als crimineel weggezet en behandeld worden, zijn de uitlatingen van de minister voor het oog en oor van tal van landelijke media, de spreekwoordelijke druppel die de emmer doet overlopen. Fort Oranje heeft strafrechtelijk aangifte gedaan tegen de minister.

Productie 3: aangifte

7. Bij brief van 24 februari 2017 is onder aankondiging van een kort geding de minister gesommeerd uiterlijk maandag 27 februari 2017 voor 16.00 een rectificerend persbericht uit te geven. Bij monde van de landsadvocaat is op maandag 27 februari 2017 medegedeeld dat de minister niet voornemens is gevolg te geven aan deze sommatie.

Productie 4: brief 27 februari 2017

8. Alvorens op de onrechtmatigheid van de uitlatingen nader in te gaan, is het van belang de werkwijze van het RIEC en de ervaringen van Fort Oranje en haar eigenaren te belichten.

Het RIEC

9. Het RIEC komt voort uit een bestuurlijk experiment waarbij bestuursorganen en derden samenwerkingsverbanden aangaan om gezamenlijk burgers of bedrijven aan te pakken waarvan men meent dat deze zich bezig houden met ongewenste activiteiten. Het handboek van het RIEC, omschrijft dit als volgt:¹

---

¹ Handboek bestuurlijke aanpak georganiseerde criminaliteit, CCV 2010, p. 7

“De bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit richt zich niet zozeer op de kernactiviteiten van de georganiseerde criminaliteit, maar juist op de cruciale ondersteunende activiteiten. De maatregelen richten zich niet op personen (de potentiële daders), maar op de situaties en gelegenheidsstructuren die de georganiseerde criminaliteit faciliteren en soms zelfs aanmoedigen”

10. In Rotterdam is deze aanpak gestart onder burgemeester Opstelten met het Alijda-project dat zich richtte tegen drugsrunners en malafide vastgoedeigenaars. Deze Rotterdamse aanpak is nu landelijk uitgerold middels de oprichting van RIEC's en een coördinerend Landelijk Informatie en Expertise Centrum (LIEC). Daarnaast zijn er tal van andere samenwerkingsverbanden tussen bestuursorganen en andere partijen ontstaan die op basis van convenanten informatie uitwisselen en samenwerken. Op 4 juli 2007 is overigens al door de Raad van State geoordeeld dat het Alijda-convenant in strijd met artikel 16 Wet bescherming Persoonsgegevens gehandeld heeft.
11. Over het RIEC is in de media de afgelopen jaren nauwelijks enige berichtgeving geweest. Doorgaan wordt gesproken over *taskforces* of *integrale aanpak*, terwijl dit feitelijk over het RIEC gaat. Zuid-West-Brabant beschikt over een zeer actief samenwerkingsverband onder leiding van de zelfbenoemd crimefighter burgemeester Noordanus van Tilburg. In de Taskforce werken het ministerie van Veiligheid en Justitie, de vijf grootste gemeenten van Brabant het Openbaar Ministerie, de nationale recherche, Belastingdienst, Koninklijke Marechaussee, de Nationale Politie en andere diensten en partijen nauw samen om de georganiseerde criminaliteit in Brabant terug te dringen.”
12. Deze vorm van bestuurlijke en justitiële samenwerking, waarbij bestuursorganen hun bevoegdheden repressief (“wapens”) inzetten en daarmee aan crimefighting doen, is een opvallende ontwikkeling. Het RIEC richt zich op “georganiseerde criminaliteit”, een term die bewust gekozen is als containerbegrip² om de activiteiten niet te veel te beperken.
13. Zorgelijk is echter dat deze ontwikkeling heimelijk plaatsvindt. Doordat door de betreffende bestuursorganen geen openheid wordt betracht, vindt hieromtrent ook geen inhoudelijk publiek of parlementair debat plaats. Zonder de procedurele waarborgen van artikel 6 EVRM worden burgers en bedrijven aangepakt op basis van niet nader gesubstantieerde vermoedens van ongewenst gedrag. Controle op de wijze waarop deze vermoedens tot stand zijn gekomen vindt niet plaats.
14. In het Regionaal Beleidsplan ZWB 2015-2018 wordt de werkwijze als volgt geformuleerd (p.20):

“Ook is een andere kijk op de problematiek van belang: van focus op het delict, naar focus op de business en subject. Inmiddels heeft het RIEC een integraal informatieplein¹¹ ingericht om van signaleren naar aanpak te komen. Op basis van een interventieplan worden middelen ingezet en inspanningen van partners gevraagd (op strafrechtelijk, bestuurlijk, financieel en fiscaal gebied) die gezien het probleem het meest effectief zijn.”
15. Aan personen en bedrijven die doelwit zijn van het RIEC wordt geen mededeling gedaan, zelfs niet dat enig vermoeden laat staan verdenking bestaat van enig strafbaar feit. Deze personen worden echter wel als “crimineel” bestempeld (signaleren). Hoe deze aanpak werkt, is te

---

² Toelichting bij eindversie convenant, Pagina 1

lezen in het zojuist verschenen boek “De achterkant van Nederland”, van P. Tops en J. Tromp. Enkele citaten die boekdelen spreken:

“De integrale aanpak is bedoeld om het plezier in het leven voor criminelen te vergallen. Het werkt eenvoudig: als de ene instantie bot vangt, zet een andere instantie haar wapens in. De autoriteiten zijn daarin niet kinderachtig. Of misschien moet je wel zeggen: juist kinderachtig. Op elke slak wordt zout gelegd. Het blijkt de bedoeling. (...)”³

“De man had in zes jaar 74 panden verzameld met een geschatte waarde van 12 miljoen euro. Het was volgens justitie een klassiek geval van witwassen. De gemeente, de belastingdienst, de brandweer en de politie besloten de man op te jagen. Om te beginnen was gebleken dat hij een hypotheek had verworven op basis van een arbeidscontract dat niet echt een arbeidscontract was. Het leverde een boete op van 15.000 euro plus een werkstraf van 240 uur. Zijn panden waren voornamelijk verhuurd aan studenten. Ai, er lagen losse stenen op een dakterras, die konden wel eens naar beneden vallen. Foei, er stond water in de kelder, een stopcontact zat los. Dat kon wel eens kortsluiting veroorzaken. Alleen al in vier van de 74 panden constateerde het gemeentelijke toezicht 80 overtredingen. Om naleving van de regels af te dwingen, legde het gemeentebestuur dwangsommen op van bij elkaar 1 miljoen euro. Vrijwel wekelijks waren er controles, op vergunningen, huurcontracten, hypotheek, verzekeringen en de technische staat van de woningen. De bedoeling was de man gek te maken. En in diskrediet te brengen bij banken en andere relaties. Zijn advocaat sprak van een heksenjacht. De programmadirecteur van de taskforce vindt dat er maar één vraag telt: waar doe ik de crimineel de meeste pijn.”⁴

16. Uit deze en hierna volgende beschrijvingen volgt dat bevoegdheden van bestuursorganen systematisch ingezet worden voor andere doeleinden dan waarvoor deze bevoegdheden oorspronkelijk in het leven zijn geroepen. Uit het oog verloren lijkt te worden dat “criminelen” geen juridisch bestaand begrip is. Het systeem van de rechtstaat werkt aldus dat iemand onschuldig gehouden wordt totdat het tegendeel bewezen is (de zogenaamde onschuldconsumptie). De crimineel die door het RIEC wordt aangepakt wordt het recht op de onschuldpresumptie kennelijk onthouden. Bestuursrechtelijke maatregelen zijn vanuit hun aard niet bedoeld om bepaalde burgers op te jagen of gek te maken, terwijl gelijksoortige overtredingen door andere burgers ongemoeid worden gelaten. Hiermee is feitelijk de overtreding van het verbod op *tourneement de pouvoir* geïnstitutionaliseerd en wordt ongelijke behandeling van gelijksoortige overtredingen het uitgangspunt van overheidsbeleid.

17. De politie is een belangrijke partner bij de bestuurlijke aanpak van “georganiseerde criminaliteit” binnen het RIEC. In het voorwoord van de handleiding “Politie: partner in de bestuurlijke aanpak” De bestuurlijke aanpak wordt daar gepresenteerd als een alternatief voor het strafrechtelijke traject:

“Het gaat erom dat we de crimineel zo effectief mogelijk aanpakken. De ene keer is dat via het strafrecht, de andere keer fiscaal (Belastingdienst) en soms is het bestuurlijk instrumentarium van gemeenten effectiever. Vaak is ook een combinatie mogelijk, dan worden meerdere strategieën aanvullend op elkaar ingezet. Het maakt de burger niet uit wie de crimineel aanpakt, als hij maar wordt aangepakt.”

---

³ P.223

⁴ P. 224

Productie 5: "Politie: partner in de bestuurlijke aanpak"

18. De bestuurlijke aanpak van "criminelen" wordt door de voorvechters als burgemeester Noordanus maar ook Pieter Tops en journalist Jan Tromp al geruime tijd gepropageerd (zonder daarbij het RIEC bij naam te noemen). Aan de rechtstatelijke complicaties en het feit dat deze werkwijze op gespannen voet staat met de uitgangspunten van behoorlijk bestuur is nauwelijks tot geen aandacht besteed. Een belangrijke vraag hierbij is dat in het midden gelaten is hoe zonder rechterlijk oordeel een scheiding gemaakt kan worden tussen criminelen en niet-criminelen. Er wordt erg gemakkelijk over "criminelen" gesproken terwijl zelfs niet vast komt te staan of er sprake is van een redelijke verdenking in strafrechtelijke zin.
19. Dit onderscheid is van zeer gewichtig belang. In het Alijda convenant werd een zwarte lijst gehanteerd. Als je op die zwarte lijst stond dan ging het hele register aan maatregelen open. Of een persoon of bedrijf terecht op die lijst stond kon echter niet worden getoetst. In theorie is het derhalve mogelijk dat als een medewerker van het RIEC een enorme hekel heeft aan een persoon of bedrijf dat hij deze onderwerp kan maken van de werkwijze van het RIEC zonder dat deze persoon ooit een strafbaar feit heeft gepleegd.
20. De gehele aanpak van het RIEC is echter op dit onderscheid gebaseerd. Het is niet denkbeeldig dat burgers doelwit worden van deze aanpak zonder dat hen enig strafrechtelijk relevant verwijt gemaakt kan worden. Hierbij dient opgemerkt te worden dat slachtoffers van dit beleid zich niet kunnen verweren, laat staan dat aan de waarborgen van artikel 6 EVRM voldaan is, simpelweg omdat geen mededeling gedaan wordt dat zij doelwit zijn van het RIEC en de redenen waarom zij opgejaagd worden niet boven water komen.
21. Een "slachtoffer" van het RIEC weet in eerste instantie niet eens dat hij door het RIEC als crimineel wordt bestempeld. Indien de maatregelen in eerste instantie bestuursrechtelijk of fiscaal van aard zijn dan zal hij niet doorhebben dat hij feitelijk door een samenwerkingsverband van bestuursorganen en als crimineel bestempeld is waardoor hem of haar een andere behandeling ten deel vindt dat de rest van de burgers in Nederland.
22. Het wekt verbazing dat zonder enig parlementair debat van betekenis een dergelijke ingrijpende wijziging van de aanpak van criminaliteit landelijk is doorgevoerd. Als gevolg van het ontbreken van een parlementair debat is ook de vraag naar de wettelijke grondslag van deze afspraken en de vergaande informatiewisseling onvoldoende aan het licht gekomen. Men kan zich oprecht de vraag stellen hoe deze werkwijze zich verhoudt tot artikel 1 van de Grondwet en artikel 6 EVRM. Wat deze aanpak betekent in de praktijk en voor het vertrouwen in de politie, volgt in de toelichting over de aanpak van de heer C. Engel en Fort Oranje.

De RIEC-aanpak van Fort Oranje

23. De heer C. Engel en zijn vennootschappen zijn doelwit geweest van de Alijda-aanpak van de Gemeente Rotterdam. Na een strijd van bijna tien jaar, waarin middels inzet van tal van bestuurlijke en strafrechtelijke middelen aanzienlijke schade toegebracht is aan Engel, heeft de Gemeente Rotterdam uiteindelijk ter afdoening van deze strijd een overeenkomst gesloten waarbij zij de eigendommen van appellant gekocht heeft. Hierbij is in 2007 overeengekomen dat appellant van de Alijda-lijst verwijderd zou worden.
24. Desondanks is dit beleid voortgezet door het RIEC Zeeland-West-Brabant, vermoedelijk op initiatief van de Gemeente Rotterdam. De integrale aanpak is waarschijnlijk rond 2008-2009 begonnen. Het doel was en is om Fort Oranje te sluiten en het eigendom materieel te

onteigenen. Hiertoe zijn tal van bestuurlijke middelen ingezet. Fort Oranje heeft altijd vermoed dat deze middelen met dit doel ingezet zijn, doch dit is in tal van gerechtelijke procedures (zowel bij de bestuursrechter, bij de belastingkamer als bij de civiele rechter) bij verschillende rechtbanken als een niet nader onderbouwde samenzweringstheorie weggezet

25. Tot 2009 verbleven op het park vooral recreanten die vanuit Den Haag en Rotterdam hun vrije tijd doorbrachten in hun stacaravan. In 2009 is men begonnen met integrale acties op Fort Oranje, waarbij binnen RIEC-verband door de politie, belastingdienst, milieudienst, brandweer, douane, en het UWV razzia's allerhande maatregelen zijn getroffen.

26. Uit van de brandweer via de WOB ontvangen stukken blijkt bijvoorbeeld dat de brandweer door de Gemeente Zundert onder druk is gezet om de brandveiligheidssituatie situatie op Fort Oranje af te keuren. Hiertoe zijn zelfs opzettelijk foute metingen gedaan van de bluswatercapaciteit. Uit deze stukken blijkt dat de brandweer de gemeente verzocht heeft om bij een volgende integrale actie niet meer uitgenodigd te worden, omdat de brandweer de brandveiligheidssituatie in dat geval zal goedkeuren. Zo zijn in een e-mail van 23 mei 2014 onder meer volgende opmerkingen van de brandweer te lezen:

“Uit mijn uitgebreide onderstaande beschreven procesgang blijkt dat er geen onderlinge afstemming is binnen de Gemeente Zundert over de inhoud van het proces, de procesgang is niet helder en het feit dat de gemeente Zundert zich niet houdt aan de gemaakte afspraak om de brandweer niet meer mee te nemen op controle. (..)”

“De brandweer kan ter plaatse constateren dat er wel aan de eisen uit de handreiking voldaan is, maar niet aan de vergunningsvoorschriften”

“De gemeente Zundert loopt door bovengenoemde punten het risico dat het doel (bevestiging/onderbouwing verweerschrift) juist onderuit gehaald wordt door de bevindingen van de brandweer en dat Fort Oranje juist in het gelijk gesteld gaat worden”.

27. Door de pogingen van de burgemeester van Zundert om op oneigenlijke gronden de camping te sluiten, zijn de meeste recreanten definitief van de camping verdwenen.

Productie 6: E-mail brandweer 23 mei 2014

28. Sindsdien is er een toestroom geweest van nieuw cliënteel. Fort Oranje is verworpen tot een laatste toevluchtsoord voor mensen die vaak met multidisciplinaire problemen en uitzichtloze schuldsituaties te kampen hebben en die dakloos dreigen te worden. Vanuit de gemeentes Den Haag, Rotterdam maar ook Breda en Zundert zijn kansloze gevallen op grote schaal naar Fort Oranje doorgestuurd, zodat zij in ieder geval nog een dak boven het hoofd hadden.

29. Er is daarmee op Fort Oranje een concentratie van mensen ontstaan uit de onderkant van de samenleving met bijbehorende hulpbehoefte. Tegelijkertijd was Fort Oranje een uitkomst voor justitie die er vanuit Rotterdam en Den Haag veroordeelde criminelen huisvestten. De burgemeester van Zundert heeft in de uitzending van “Jinek” op 15 februari 2017 onomwonden toegegeven dat er vanuit verschillende overheden op grote schaal kanslozen en veroordeelde criminelen op Fort Oranje geplaatst zijn. Ook heeft zij bevestigd wat Fort Oranje allang wist, namelijk dat haar inzet al tien jaar is om Fort Oranje te sluiten. Dit voornemen bestond dus al in de tijd dat Fort Oranje nog een vijf-sterren camping was. Verder heeft de burgemeester bevestigd dat de integrale aanpak mede verantwoordelijk is voor de huidige toestand van Fort Oranje. Dit is een understatement. Fort Oranje meent dat dit de hoofdoorzaak is.

30. Op 23 februari 2013 heeft een bespreking plaatsgevonden waarbij naast staatssecretaris Teeven ook hoofdofficier van justitie van het parket Breda mr. H.M.P. Hillenaars, burgemeester van Zundert L.C. Poppe – de Looft, gebiedsofficier Van Zetten, de politiechef West Brabant-Zeeland en de projectleider van het RIEC aanwezig waren. Op de agenda stond de situatie met betrekking tot de Gemeente Zundert en Fort Oranje. Enkele maanden na deze bespreking is op basis van materieel onverschuldigde belastingvorderingen in Rotterdam het faillissement aangevraagd van de moedervereniging van Fort Oranje, Engel Beheer B.V.. De Belastingdienst Rijnmond maakt deel uit van het samenwerkingsverband. Het is uitsluitend te danken aan een enorme inspanning middels gerechtelijke procedures dat Fort Oranje nog steeds niet toegeëigend is door de RIEC-partners. De burgemeester doet nu nog een poging door te lobbyen voor een wetswijziging die dit mogelijk maakt.
31. Uit de karige middels WOB-verzoeken verkregen stukken, voor zover deze niet gelakt zijn, blijkt eveneens dat Fort Oranje mogelijk een sociaal experiment is. Zo is als gespreksonderwerp op de agenda de stelling dat “de overlast op vrijplaatsen aanvaardbaar is omdat de overlast zich beperkt tot een overzienbare omgeving”. Een andere stelling is dat “vrijplaatsen het mogelijk maken om zicht en grip te houden op mensen die zich buiten de wet begeven”.

Productie 7: WOB-stukken ministerie van justitie

32. De aanpak van Fort Oranje door het RIEC roept noodzakelijkerwijs veel vragen op. Bij alle betrokken partijen zijn verzoeken op basis van de Wet bescherming persoonsgegevens en Wet openbaarheid bestuur neergelegd. Er lopen op dit moment nog acht beroepsprocedures bij verschillende rechtbanken om inzage af te dwingen. Tot op heden weigeren alle partners binnen het RIEC inzage in informatie over deze samenwerking. Waarom Engel doelwit is van het RIEC, en dus aangemerkt is als “crimineel”, is tot op heden niet duidelijk. Voor zover bekend, wordt Engel niet verdacht van strafbare feiten. Engel kan wel als excentriek en weinig conformistisch beschouwd worden, hetgeen een gevolg is van een klinisch vastgestelde psychiatrische aandoening. Mogelijk is dit voldoende om doelwit van het RIEC te worden.

Productie 8: diagnose Engel

33. Engel zelf meent dat hij ten onrechte als crimineel is bestempeld. Probleem is echter dat vanwege het heimelijke karakter er geen toetsing kan plaatsvinden. Als alle informatie die tussen bestuursorganen wordt uitgewisseld in WOB verzoeken worden weggelakt, hetgeen dus keer op keer gebeurt, dan is er geen enkele mogelijkheid voor de burger om controle uit te oefenen op deze wijze van overheidsoptreden.
34. De reden dat de overheden geen openheid betrachten, is ook duidelijk. De aanpak is op bepaalde punten in strijd met de Grondwet, met het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens en met de beginselen van behoorlijk bestuur. Juist het handelen in strijd met deze kernwaarden van onze samenleving maken de aanpak zo effectief. Dat de rechtstaat daarmee op onaanvaardbare wijze wordt uitgehold wordt vervolgens voor lief genomen. Het doel heiligt kennelijk de middelen.
35. Zulks kennelijk allemaal vanuit het vertrouwen dat de betreffende bestuursorganen wel zullen bepalen wie in onze samenleving de “good guys” zijn en wie de “bad guys” zijn. Dat is een uiterst gevaarlijke opvatting. Dit is ook exact het punt waar de rechter dient in te grijpen indien de politiek zelf de rechtstaat aan haar laars lapt. In ieder geval dient er openheid

betracht te worden over de werkwijze zodat daar rechtstatelijke controle op uitgeoefend kan worden. Het kan niet zo zijn dat de bestuursorganen op de stoel van de strafrechter gaan zitten om te bepalen wie als crimineel bestempeld kunnen worden en wie niet zonder dat daarover een rechterlijke toetsing heeft plaatsgevonden.

De vordering en gronden

36. Zoals hierboven toegelicht, worden in het kader van de activiteiten van het RIEC zonder een rechterlijk oordeel of zonder een verdenking in de zin van artikel 27 Sv. burgers en bedrijven aangemerkt als “crimineel”. De uitingen van de minister zijn in deze context te duiden. Het brandmerken van burgers als crimineel zonder feitelijke grondslag of zonder concrete verdenking, is onrechtmatig. Wanneer dit gebeurt met het oogmerk hier ruchtbaarheid aan te geven, is dit een strafbaar feit.
37. De maatschappelijke zorgvuldigheid brengt met zich mee dat een mening die een aantasting vormt van eer en goede naam, slechts dan in het openbaar mag worden geuit indien daarvoor een voldoende feitelijke onderbouwing is. Dit brengt met zich mee dat de bewering dat een persoon zich schuldig maakt aan een of meerdere strafbare feiten of andere laakbare gedragingen, alleen in de openbaarheid geuit mag worden indien dit onderbouwd kan worden met feitelijke gedragingen van de desbetreffende persoon die inderdaad als strafbaar feit dan wel laakbare gedraging gekwalificeerd kunnen worden.
38. Er zijn geen aanwijzingen dat eisers zich bezig houden van strafbare feiten. Voor zover bekend, zijn zij niet aangemerkt als verdachte van enig relevant strafbaar feit dat een dergelijke kwalificatie kan rechtvaardigen. De uitlatingen “crimineel” en “maffia-achtige toestanden” suggereren dat eisers zich op grote schaal en in georganiseerd verband bezig houden met strafbare handelingen. Voor deze uitlatingen ontbreekt elke feitelijke onderbouwing. Tot op heden is noch aan eisers elke openheid onthouden op basis waarvan zij door het RIEC als crimineel beschouwd worden. Ondanks talrijke WOB- en inzageverzoeken, is geweigerd enige onderbouwing te geven. Dit maakt de uitlatingen van de minister voor eisers des te grievender.
39. De uitlating “*De eigenaar zit niet echt te wachten op transparantie wat hier gebeurt*” en “*dat men onder de radar kan functioneren*” zijn suggestief, grievend en aantoonbaar feitelijk onjuist. Eisers hebben volledige medewerking verleend aan de SBS-serie “Fort Oranje: camping of krotten wijk?” waarin de omstandigheden op de camping uitgebreid aan bod komen. Eisers werken aan bijna alle verzoeken van de media mee en geven deze nagenoeg onbeperkte toegang tot het terrein.
40. De overige uitlatingen van de minister, waarin benadrukt wordt dat door eisers misbruik gemaakt wordt van kwetsbare mensen die niet voor zichzelf kunnen opkomen alsmede de opmerkingen over een spoedige sluiting van de camping zijn eveneens beschadigend, suggestief en grievend. De minister wekt hiermee in ieder geval de schijn dat eisers gebruikt worden als zondenbok voor alle al dan niet aanwezige misstanden om het publiek af te leiden van de werkelijke oorzaken. Vast staat immers, zoals hiervoor toegelicht, dat de op Fort Oranje verblijvende personen voor een groot deel geplaatst zijn door verschillende gemeentes en overheidsorganen als justitie. Dat veel mensen door het falen van maatschappelijke vangnetten noodgedwongen op recreatieterreinen als Fort Oranje eindigen, is te beschouwen als een symptoom van falend sociaal beleid. Beleid waar Asscher als minister zelf verantwoordelijkheid voor te nemen heeft.

41. Eisers hoeven niet te tolereren dat zij door de minister blootgesteld worden aan lichtvaardige verdachtmakingen die afbreuk doen aan de hun integriteit, geloofwaardigheid, eer en goede naam. Dit is des te grievender aangezien deze gedaan zijn met het doel grote ruchtbaarheid te geven via de media. Daarbij mag van een minister een grotere zorgvuldigheid bij het doen van grievende uitlatingen verwacht worden dan van een gemiddelde burger. Het is bezwaarlijk genoeg dat de RIEC-partners waaronder de burgemeester zonder rechterlijk oordeel burgers tot crimineel bestempelen en deze zo behandelen. Dat een minister dit doet voor het oog van de verzamelde landelijke en lokale media is onaanvaardbaar en onverenigbaar met rechtsstatelijke beginselen.

42. Eisers menen dat de uitlatingen van de minister een onrechtmatige daad opleveren jegens eisers en wel zodanig dat rectificatie van de uitlatingen is aangewezen. Deze rectificatie, in de vorm van een persbericht dat in opdracht en op kosten van de gedaagde door het Algemeen Nederlands Persbureau verspreid dient te worden, kan er als volgt dan wel in gelijke bewoordingen uitzien:

“RECTIFICATIE

De voorzieningenrechter te 's-Gravenhage heeft bij vonnis van DATUM geoordeeld dat de minister tijdens zijn bezoek aan de Gemeente Zundert en het Recreatiepark Fort Oranje beweringen en uitlatingen heeft gedaan waarmee Fort Oranje en haar eigenaar als criminelen aangemerkt zijn, de suggestie gewekt is dat zij zich in georganiseerd verband schuldig maken aan criminele feiten en dat zij de openbaarheid over de situatie en omstandigheden zouden schuwen. Die beweringen en uitlatingen vinden geen steun in het feitenmateriaal. De voorzieningenrechter heeft het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bij dat vonnis tot rectificatie veroordeeld;”

SPOEDEISEND BELANG

43. Het spoedeisende belang volgt *eo ipso* uit het hiervoor gestelde. De vordering is gebaseerd op een jegens eisers gepleegde onrechtmatige daad die voor hen schade heeft veroorzaakt.

BEWIJSAANBOD

44. Zonder enige bewijslast op zich te willen nemen die rechtens niet op eisers rust, bieden zij bewijs aan van al hun stellingen door alle middelen rechtens.

MITSDIEN:

het U Edelachtbare Heer/Vrouwe Voorzieningenrechter van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats 's-Gravenhage, moge behagen bij vonnis in kort geding, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, gedaagde te veroordelen om binnen drie dagen na betekening van dit vonnis een rectificatie te plaatsen via het Algemeen Nederlands Persbureau met de onder hierboven genoemde inhoud, althans een door de voorzieningenrechter te bepalen inhoud, onder oplegging van een dwangsom van € 10.000,00 indien zij niet aan het hiervoor gevorderde voldoet, met veroordeling in de kosten van dit geding.